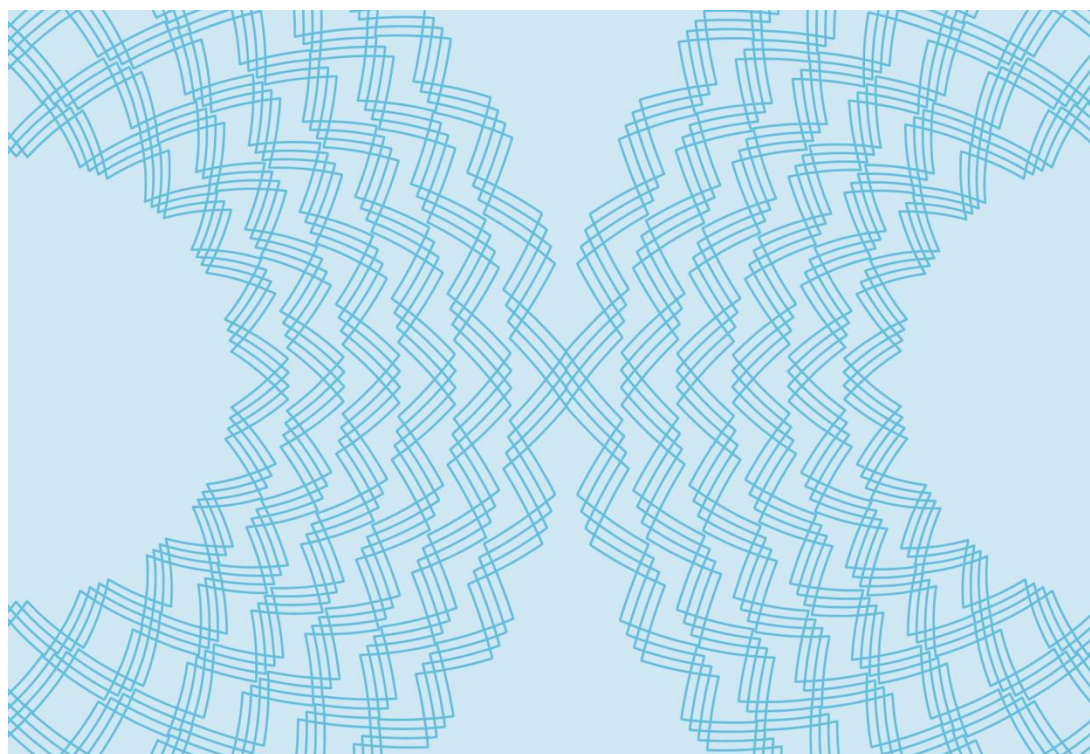

INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA FORMULARZY SPRAWOZDAWCZYCH M0001-M0018 (obowiązująca od danych za listopad 2015 r.)

Opracował:
Departament Operacji Krajowych NBP
Departament Stabilności Finansowej NBP
Departament Statystyki NBP

Spis treści

1. Definicje instrumentów finansowych	1
2. Objasnienia do formularzy M0001-M0006	5
3. Objasnienia do formularzy M0007 i M007A	8
4. Objasnienia do formularza M0008	10
5. Objasnienia do formularzy M0009-M0011	11
6. Objasnienia do formularzy M0012-M0016	15
7. Objasnienia do formularzy M0017 i M0018	18

1. Definicje instrumentów finansowych

Bankowe papiery wartościowe są to dłużne papiery wartościowe emitowane przez banki na podstawie art. 90 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 128, z późn. zm.). Papiery te służą gromadzeniu przez banki środków pieniężnych w złotych lub w innej walucie wymiennej i zawierają w nazwie wyrazy „bankowy papier wartościowy”.

Bony pieniężne NBP są to dyskontowe papiery dłużne o okresie zapadalności do 1 roku, emitowane przez NBP na podstawie uchwały nr 30/2003 Zarządu NBP z dnia 12 września 2003 r. w sprawie emitowania bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego (Dz. Urz. NBP nr 15, poz. 24 z późn. zm.).

Bony skarbowe są to dłużne papiery wartościowe emitowane w imieniu Skarbu Państwa przez Ministra Finansów na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych o pierwotnym terminie wykupu nie dłuższym niż rok (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie warunków emitowania bonów skarbowych (Dz. U. nr 250, poz. 1679, z późn. zm.).

Hipoteczne listy zastawne są to dłużne papiery wartościowe emitowane przez banki hipoteczne lub BGK na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., nr 99, poz. 919, z późn. zm.). Są to papiery wartościowe imienne lub na okaziciela, których podstawę emisji stanowią wierzytelności banku hipotecznego lub BGK zabezpieczone hipotekami, w którym to liście bank hipoteczny lub BGK zobowiązuje się wobec uprawnionego do spełnienia określonych świadczeń pieniężnych.

Niezabezpieczony depozyt międzybankowy jest to transakcja, w której jeden bank zobowiązuje się do przeniesienia na rzecz drugiego banku własności określonej ilości środków pieniężnych. Natomiast druga strona transakcji zobowiązuje się do zwrotu w określonym terminie otrzymanej kwoty środków pieniężnych oraz dokonania płatności odsetkowej, w wysokości ustalonej w dniu zawarcia transakcji, naliczonej od kwoty pożyczki.

Obligacje bankowe są to dłużne papiery wartościowe emitowane przez banki na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2015 r., poz. 238). Obligacje bankowe są papierami wartościowymi emitowanymi w serii, w których bank stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela obligacji (obligatariusza) i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia.

Obligacje infrastrukturalne – są to obligacje emitowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego i poręczane lub gwarantowane przez Skarb Państwa na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 641, z późn. zm.).

Obligacje komunalne - są to papiery dłużne emitowane przez jednostki samorządu terytorialnego, a także związki tych jednostek, na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2015 r., poz. 238).

Obligacje skarbowe są to dłużne papiery wartościowe emitowane w imieniu Skarbu Państwa przez Ministra Finansów na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, o pierwotnym terminie wykupu dłuższym niż jeden rok (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.).

Opcja na stopę procentową jest to pochodny instrument finansowy, który nabywcy daje prawo do płacenia albo otrzymywania odsetek od określonej kwoty nominalnej, za oznaczony okres i naliczonych według ustalonej w dniu zawarcia transakcji stopy procentowej, nakładając jednocześnie na wystawcę obowiązek, odpowiednio, otrzymywania albo płacenia odsetek na rzecz nabywcy. Do opcji na stopę procentową zalicza się opcję typu *cap* i *floor*, które dają nabywcy prawo do otrzymania płatności, odpowiednio, w przypadku wzrostu albo spadku rynkowych stóp procentowych. Płatności w tego rodzaju transakcjach wynikają z różnicy pomiędzy odsetkami naliczonymi według stopy rynkowej a odsetkami naliczonymi według ustalonej w kontrakcie, odpowiednio, maksymalnej albo minimalnej stopy procentowej.

Opcja walutowa jest to pochodny instrument finansowy, dający jego nabywcy prawo do kupna (opcja *call*) albo sprzedaży (opcja *put*) w oznaczonym czasie określonej kwoty waluty obcej po kursie ustalonym w dniu zawarcia transakcji, nakładając jednocześnie na wystawcę obowiązek, odpowiednio, sprzedaży (opcja *call*) albo kupna (opcja *put*) tej waluty od nabywcy opcji. Kategoria ta obejmuje opcje typu europejskiego, amerykańskiego oraz wszelkie opcje egzotyczne.

Papiery dłużne zabezpieczone aktywami (*asset-backed securities* – ABS) to papiery dłużne powstałe w wyniku sekurytyzacji aktywów. Jednym z podstawowych rodzajów ABS są papiery wartościowe zabezpieczone długoterminowymi kredytami hipotecznymi (*mortgage-backed securities* – MBS), zwykle o terminie zapadalności dłuższym niż rok. Zabezpieczenie mogą jednak stanowić także inne aktywa, m.in. krótkoterminowe należności handlowe, pożyczki, a także inne kredyty.

Publiczne listy zastawne są to dłużne papiery wartościowe emitowane przez banki hipoteczne lub BGK na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy o z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., nr 99, poz. 919, z późn. zm.). Są to papiery wartościowe imienne lub na okaziciela, których podstawę emisji stanowią wierzytelności banku hipotecznego lub BGK z tytułu:

- kredytów w części zabezpieczonej wraz z należnymi odsetkami, gwarancją lub poręczeniem Narodowego Banku Polskiego, Europejskiego Banku Centralnego, rządów lub banków centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z wyłączeniem państw, które restrukturyzują lub restrukturyzowały swoje zadłużenie zagraniczne w ciągu ostatnich 5 lat, oraz gwarancją lub poręczeniem Skarbu Państwa zgodnie z przepisami odrębnych ustaw, albo
- kredytów udzielonych podmiotom wyżej wymienionym, albo
- kredytów w części zabezpieczonej wraz z należnymi odsetkami, gwarancją lub poręczeniem jednostek samorządu terytorialnego oraz kredytów udzielonych jednostkom samorządu terytorialnego.

Transakcja CIRS zobowiązuje obie strony do wymiany przez uzgodniony czas okresowych płatności odsetkowych, naliczanych od określonych kwot nominalnych wyrażonych w różnych walutach. Płatności te są obliczane według ustalonej dla każdej z tych walut stopy procentowej. Wspomnianej wymianie może towarzyszyć wymiana kwot nominalnych w dniu rozpoczęcia lub zakończenia transakcji (po wcześniej uzgodnionym kursie).

Transakcja Currency Basis Swap (CIRS *basis*) jest rodzajem transakcji CIRS, w której ustalone dla każdej ze stron stopy procentowe są stopami zmiennymi (określonymi na podstawie stawek referencyjnych w różnych walutach), przy czym jedna z nich jest korygowana o uzgodnioną w warunkach transakcji marżę, tzw. *basis*.

Transakcja FRA jest to pochodny instrument finansowy, w którym strony zobowiązują się do zapłaty odsetek od ustalonej kwoty nominalnej za oznaczony okres rozpoczynający się w przyszłości, naliczonych według ustalonej w dniu zawarcia transakcji stopy procentowej. W praktyce są to przeważnie transakcje z rozliczeniem różnicowym. W takich transakcjach strony rozliczają się różnicą odsetkową pomiędzy stawką FRA (stopą terminową w dniu zawarcia transakcji) a stopą referencyjną obowiązującą dwa dni robocze przed dniem rozrachunku (*fixing date*), naliczaną od ustalonej w transakcji kwoty nominalnej.

Transakcja FX *swap* zobowiązuje strony transakcji do dokonania początkowej wymiany walut (pierwsza noga – short leg) w wyznaczonym dniu i po ustalonym w momencie zawarcia transakcji kursie oraz wymiany końcowej tych samych walut (druga noga – long leg), w wyznaczonym dniu (innym niż dzień rozrachunku pierwszej nogi) i po ustalonym w momencie zawarcia transakcji kursie (przeważnie różnym od kursu wymiany początkowej). Kwota, którą jeden z kontrahentów jest zobowiązany zapłacić drugiemu w wyniku wymiany końcowej, określona jest w takiej samej walucie, jak kwota, którą kontrahent otrzymał w wymianie początkowej.

Transakcja IRS zobowiązuje obie strony transakcji do wymiany okresowych płatności odsetkowych od ustalonej kwoty nominalnej przez oznaczony okres. Dokonywane płatności odsetkowe są wyrażone w tej samej walucie i obliczane według ustalonej dla każdej ze stron stopy procentowej (jedna stopa może być stała, a druga zmienna lub obie mogą być zmienne, ale określone na podstawie różnych stawek referencyjnych).

Transakcja OIS zobowiązuje obie strony transakcji do wymiany różnicy w płatnościach odsetkowych obliczanych według stałej i zmiennej stopy procentowej. Płatności naliczane są od ustalonej kwoty nominalnej. Zmienna stopa procentowa jest wyznaczana poprzez złożenie dziennych stawek referencyjnych O/N (POLONIA lub WIBOR O/N) w czasie trwania transakcji. Rozrachunek netto (bez wymiany kwoty nominalnej OIS) jest dokonywany w kolejnym dniu roboczym po terminie, w którym kończy się okres odsetkowy OIS (po terminie zapadalności transakcji OIS).

Transakcja *repo* zobowiązuje jedną ze stron (sprzedającego) do przeniesienia na drugą stronę (kupującego) własności zbywanych papierów wartościowych w dniu nabycia w zamian za zapłatę przez kupującego kwoty nabycia. Jednocześnie transakcja ta zobowiązuje kupującego do przeniesienia na sprzedającego własności równoważnych papierów wartościowych w dniu odkupu w zamian za zapłatę kwoty odkupu. W *repo* tymczasowy właściciel papierów wartościowych przekazuje korzyści (kupony odsetkowe) sprzedającemu w dniu ich otrzymania. Kupujący, który nabywa papiery wartościowe na czas trwania transakcji, zawiera transakcję *reverse repo*, natomiast sprzedający papiery wartościowe na czas trwania transakcji zawiera transakcję *repo*.

Transakcja SBB/BSB zobowiązuje jedną ze stron (sprzedającego) do przeniesienia na drugą stronę (kupującego) własności zbywanych papierów wartościowych w dniu nabycia w zamian za zapłatę przez kupują-

1. Definicje instrumentów finansowych

cego kwoty nabycia (uwzględniającej narosłe do tego dnia pożytki). Jednocześnie transakcja ta zobowiązuje kupującego do przeniesienia na sprzedającego własności równoważnych papierów wartościowych w dniu odkupu w zamian za zapłatę kwoty odkupu (uwzględniającej narosłe do tego dnia pożytki). W transakcjach SBB/BSB pożytki (kupony odsetkowe) wypłacane przez emitenta w czasie trwania transakcji są zatrzymywane przez tymczasowego właściciela papierów wartościowych (kupującego). Kupujący, który nabywa papiery wartościowe na czas trwania transakcji, zawiera transakcje BSB, natomiast sprzedający papiery wartościowe na czas trwania transakcji zawiera transakcję SBB.

Walutowa transakcja natychmiastowa (transakcja kasowa, *spot*) zobowiązuje jedną ze stron do sprzedaży, a drugą do zakupu ustalonej kwoty waluty po kursie ustalonym w dniu zawarcia transakcji. Rozrachunek kasowej transakcji walutowej (dostawa walut) następuje w ciągu dwóch dni roboczych.

Walutowa transakcja *outright forward* zobowiązuje jedną ze stron do sprzedaży, a drugą do zakupu ustalonej kwoty waluty w oznaczonym przyszłym terminie po kursie ustalonym w dniu zawarcia transakcji. Rozrachunek transakcji następuje w terminie późniejszym niż dwa dni robocze od daty jej zawarcia. Operacje te obejmują również terminowe transakcje wymiany walut z rozliczeniem różnicowym (*non-deliverable forward, contract for difference*).

2. Objasnienia do formularzy M0001-M0006

Zakres emisji sprawozdawanych w formularzach

1. Dane dotyczą papierów dłużnych emitowanych przez rezydentów (podmioty finansowe, w tym banki, oraz podmioty niefinansowe i instytucje samorządowe) na polskim rynku finansowym. Rezydenci i nierezydenci to podmioty w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. Prawo dewizowe (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z późn. zm.). Należy także wykazać emisje adresowane do wskazanego przez emitenta nabywcy lub grona nabywców.
2. Dla emisji przeprowadzanych przez banki należy wykazywać dane o papierach dłużnych emitowanych zarówno w trybie oferty niepublicznej (wzory formularzy M0001, M0002 i M0003), jak i oferty publicznej (wzory formularzy M003A, M003B i M003C). Dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez bank sprawozdający obejmują dłużne papiery wartościowe wyemitowane na podstawie przepisów:
 - ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 128, z późn. zm.) – bankowe papiery wartościowe,
 - ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2015 r., poz. 238) – obligacje bankowe,
 - ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., nr 99, poz. 919, z późn. zm.) - hipoteczne listy zastawne i publiczne listy zastawne.W formularzach dotyczących emisji przeprowadzanych przez banki (M0001-M003C) nie należy wykazywać danych o obligacjach infrastrukturalnych emitowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego i poręczanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 641, z późn. zm.).
3. Zasady i warunki dokonywania oferty publicznej reguluje ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (tekst jednolity, Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.).
4. Dla emisji przeprowadzanych przez podmioty niebankowe należy wykazywać dane o papierach dłużnych emitowanych **w trybie oferty niepublicznej**. Dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów innych niż banki obejmują instrumenty dłużne wyemitowane przez te podmioty na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2015 r., poz. 238). Kategoria „pozostałe instytucje sektora finansowego” obejmuje: fundusze inwestycyjne niebędące funduszami rynku pieniężnego, pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, pomocnicze instytucje finansowe, instytucje finansowe typu *captive* i udzielające pożyczek, instytucje ubezpieczeniowe.
5. Dane są wykazywane z uwzględnieniem daty płatności. Oznacza to, że dane o wartości emisji i liczbie emisji dotyczą tylko tych emisji, za których nabycie na rynku pierwotnym dokonano zapłaty w formie pieniężnej w danym miesiącu (okresie sprawozdawczym). Jako wartość wykupu wykazywane są te emisje, które zostały faktycznie wykupione przez emitenta w danym miesiącu (okresie sprawozdawczym). „Rolowanie” zadłużenia należy traktować jako opłacenie nabycia nowych papierów środkami pozyskanymi z wykupu wcześniej wyemitowanych papierów i wykazywać według dnia nabycia nowej emisji.
6. Bank przekazuje informacje o swoich emisjach (wzory M0001-M003C) oraz tylko o tych emisjach dokonywanych przez rezydentów innych niż banki zgodnie z przekrojem sektorowym na wzorach formula-

rzy (M0004-M0006), dla których pełni on rolę depozytariusza w rozumieniu definicji zawartej w „Rekomendacji w sprawie standardowej dokumentacji niepublicznych emisji krótko- i średnioterminowych obligacji nieskarbowych przeprowadzanych za pośrednictwem kilku dealerów”.

7. Bank sprawozdający pełniący rolę depozytariusza wykazuje całą emisję, tj. także te części, dla których inne podmioty pełnią rolę sub-depozytariuszy, (tj. emisja jest wykazywana zbiorczo przez depozytariusza). Bank nie ujmuje natomiast tych emisji, dla których on pełni rolę sub-depozytariusza, a inny podmiot pełni rolę depozytariusza. Powyższa zasada ma na celu zapewnienie jednokrotnego wykazywania danej emisji w sprawozdaniach przesyłanych przez banki do NBP.
8. Krótkoterminowe dłużne papiery wartościowe są to dłużne papiery wartościowe z pierwotnym terminem wykupu do 1 roku włącznie.
9. Długoterminowe dłużne papiery wartościowe są to dłużne papiery wartościowe z pierwotnym terminem wykupu powyżej 1 roku.
10. W informacji uzupełniającej „długoterminowe instrumenty dłużne – w tym ABS” należy wykazać zbiorczo wszystkie długoterminowe papiery wartościowe zabezpieczone wierzytelnościami.

Podstawowe informacje o emisjach

11. Stan zadłużenia na koniec miesiąca oznacza stan zadłużenia z tytułu opłaconych zarówno w formie pieniężnej, jak i niepieniężnej (patrz pkt 13 Objaśnień) wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych na koniec danego miesiąca (okresu sprawozdawczego) według wartości nominalnej - z wyjątkiem obligacji zerokuponowych oraz obligacji z głębokim dyskontem (patrz pkt 12 Objaśnień). W przypadku, gdy bank sprawozdający pełnił rolę depozytariusza dla emisji, która została następnie zarejestrowana (zdematerializowana) w KDPW, wartość zadłużenia wykazywana w formularzu M0004 pomniejszana jest o wartość instrumentów przeniesionych do KDPW.
12. Dane o zadłużeniu z tytułu emisji są wykazywane w tys. zł według wartości nominalnej dłużnych papierów wartościowych. Wyjątek stanowią obligacje z głębokim dyskontem oraz obligacje zerokuponowe. Dla tych obligacji dane o stanie zadłużenia są prezentowane według wartości tych obligacji w momencie ich objęcia powiększonej o narosłe odsetki za okres od momentu emisji do bieżącego dnia sprawozdawczego.
13. Dane o stanie zadłużenia obejmują tylko emisje, które zostały skutecznie objęte i opłacone zarówno w formie pieniężnej jak i niepieniężnej, np. poprzez akredytywę nieodwołalną.
14. „Liczba nowych emisji” w miesiącu oznacza liczbę opłaconych (patrz pkt 5 Objaśnień) w danym miesiącu (okresie sprawozdawczym) emisji, których wartość wykazano w kolumnie „Nowe emisje w miesiącu”.
15. W kolumnie „Nowe emisje w miesiącu” należy wykazywać wartość wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych opłaconych wyłącznie w formie pieniężnej (patrz pkt 5 Objaśnień) w danym miesiącu (okresie sprawozdawczym) według wartości nominalnej, z zastrzeżeniem danych o wartości emisji obligacji z głębokim dyskontem oraz obligacji zerokuponowych. Wartość emisji obligacji z głębokim dyskontem i obligacji zerokuponowych na dzień sprawozdania odpowiada faktycznej cenie zakupu wraz z narosłymi odsetkami, natomiast wartość wykupu w dniu wykupu odpowiada cenie nominalnej. W przypadku emisji przeprowadzanych przez podmioty inne niż banki, w formularzu M0005 należy wykazywać tylko nowe emisje, które w miesiącu sprawozdawczym nie zostały przeniesione do (zarejestrowane w) KDPW.
16. Wartość wykupu w miesiącu oznacza wartość dłużnych papierów wartościowych wykupionych przez emitenta w danym miesiącu według wartości nominalnej. W przypadku emisji podmiotów innych niż

banki ujęcie w formularzu M0006 wartości wykupionych w miesiącu dłużnych papierów powinno skutkować jednoczesnym pomniejszeniem w formularzu M0004 stanu zadłużenia z tytułu emisji papierów wartościowych (o wspomnianą wartość wykupu w miesiącu). Zarejestrowanie emisji w KDPW nie skutkuje ujmowaniem wartości tej emisji w formularzu M0006 w kolumnie „wykup w miesiącu”, ale w kolumnie „emisje przeniesione w miesiącu” do KDPW (patrz pkt 18 Objaśnień).

17. „Emisje netto w miesiącu” – komórki będą wyliczane automatycznie po wpisaniu danych pierwotnych jako różnica pomiędzy nowymi emisjami w miesiącu (formularze M0002, M003B oraz M0005) a wykupem w miesiącu (formularze M0003, M003C oraz M0006).
18. W kolumnach G1, H1 i I1 formularza M0006 „Emisje przeniesione w miesiącu” należy wykazywać wartość instrumentów wyemitowanych w poprzednich okresach sprawozdawczych w trybie oferty niepublicznej, które w miesiącu sprawozdawczym zostały zarejestrowane (zdematerializowane) w KDPW, m.in. w celu wprowadzenia ich do obrotu na rynkach zorganizowanych (platformie Catalyst). We wskazanych kolumnach nie należy zatem wykazywać wartości emisji przeniesionych do (zarejestrowanych w) KDPW w tym samym miesiącu, w którym emisje te zostały przeprowadzone.

Emisje w walutach obcych

19. Dane o emisjach dłużnych papierów wartościowych w walutach obcych (EUR i inne waluty) wykazywane są w PLN po ich przeliczeniu po kursie średnim NBP ustalonym dla danej waluty obcej: dla stanu zadłużenia – na koniec miesiąca (okresu sprawozdawczego), dla wartości emisji – z dnia dokonania płatności za nabyte na rynku pierwotnym dłużne papiery wartościowe, a dla wartości wykupu – z dnia dokonania wykupu.
20. W kolumnie „inne waluty” należy wykazywać sumę emisji w innych walutach niż PLN i EUR po przeliczeniu na PLN po kursie średnim NBP ustalonym dla danej waluty obcej: dla stanu zadłużenia – na koniec miesiąca (okresu sprawozdawczego), dla wartości emisji – z dnia dokonania płatności za nabyte na rynku pierwotnym dłużne papiery wartościowe, a dla wartości wykupu – z dnia dokonania wykupu.

Przykład 1 (emisje instrumentów dłużnych)

Emisja, która miała miejsce 25 marca 2015 r. i dla której termin zapłaty ustalono na 6 kwietnia 2015 r. powinna być wykazywana jako emisja w kwietniu, a nie marcu.

3. Objaśnienia do formularzy M0007 i M007A

Zakres danych sprawozdawanych w formularzach

1. Do NBP powinny być przekazywane dane o nabywcach nieskarbowych dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych przez rezydentów na podstawie prawa polskiego, zarówno w trybie oferty publicznej, jak i niepublicznej. Formularze M0007 i M007A dotyczą zdematerializowanych, jak i materialnych dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych w Polsce na podstawie: ustawy o obligacjach (z wyłączeniem skarbowych papierów wartościowych), ustawy Prawo bankowe, ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.
2. Do NBP powinny być przekazywane dane o nabywcach nieskarbowych dłużnych papierów wartościowych zarejestrowanych (zdematerializowanych) w KDPW, jak również zdeponowanych poza KDPW, tj. dla których centralną ewidencję prowadzą banki działające w Polsce (dotyczy to większości papierów dłużnych emitowanych na rynku krajowym w trybie oferty niepublicznej).
3. Dla nieskarbowych dłużnych papierów wartościowych zarejestrowanych (zdematerializowanych) w KDPW formularz wypełniają tylko banki powiernicze w rozumieniu art. 3 pkt 36 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (tekst jednolity, Dz. U. z 2014 r., poz. 94, z późn. zm.), w tym przekazują także informacje o stanie portfela własnego tych papierów dłużnych. Banki sprawozdające niebędące bankami powierniczymi nie przekazują informacji o stanie portfela własnego tych papierów dłużnych. Banki powiernicze wykazują zarówno stan portfela własnego tych papierów dłużnych (w wierszach B1-D1), jak i stan rachunków papierów wartościowych prowadzonych dla innych nabywców w podziale na poszczególne kategorie inwestorów (w wierszach B1-P1, zgodnie z pkt 7 Objaśnień). W przypadku papierów dłużnych zarejestrowanych na rachunkach zbiorczych prosimy wykazywać je w wierszu O1 – „Instytucje krajów UGiW” albo P1 – „Instytucje krajów reszty świata”, w zależności od siedziby podmiotu, dla którego prowadzony jest rachunek zbiorczy.
4. Dla instrumentów innych niż wymienione w pkt 3, tj. zdeponowanych poza KDPW nieskarbowych dłużnych papierów wartościowych, formularz wypełniają tylko banki pełniące funkcję depozytariusza lub sub-depozytariusza dla poszczególnych emisji w rozumieniu „Rekomendacji w sprawie standardowej dokumentacji niepublicznych emisji krótko i średnioterminowych obligacji nieskarbowych przeprowadzanych za pośrednictwem kilku dealerów”. Banki sprawozdające, które nie pełnią funkcji depozytariusza lub sub-depozytariusza dla danych emisji nie przekazują informacji o stanie portfela własnego wspomnianych papierów dłużnych. Depozytariusze wykazują zarówno stan portfela własnego tych papierów dłużnych (w wierszach B1-D1), jak i stan rachunków papierów wartościowych prowadzonych dla innych nabywców, z wyłączeniem stanu kont sub-depozytariuszy. Sub-depozytariusze wykazują stan portfela własnego tych papierów dłużnych (w wierszach B1-D1) oraz stan rachunków prowadzonych dla innych nabywców, których oni obsługują. W przypadku, gdy depozytariusz prowadzi rejestr papierów wartościowych na rzecz sub-depozytariusza innego niż wymieniono w paragrafie 4 ust. 1 uchwały nr 53/2011 Zarządu NBP z późn. zm., uwzględnia on w miarę możliwości w raportowanych do NBP danych stan kont tego sub-depozytariusza. Stan rachunków papierów wartościowych prowadzonych dla innych nabywców sprawozdaje się w podziale na poszczególne kategorie inwestorów (w wierszach B1-P1, zgodnie z pkt 7 Objaśnień).
5. Dane powinny być prezentowane na podstawie ewidencji w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego według wartości nominalnej papierów dłużnych. Wartość instrumentów nominowanych w walutach

obcych jest przeliczana na złote po średnim kursie NBP tych walut z ostatniego dnia okresu sprawozdawczego.

6. W formularzu M007A należy sprawozdawać
 - dane o nabywcach dłużnych papierów wartościowych przedsiębiorstw z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie i dłużnych papierów wartościowych przedsiębiorstw z terminem pierwotnym powyżej 1 roku. **Informacji o nabywcach takich papierów nie należy wykazywać w formularzu M0007 w kolumnach dla innych instrumentów dłużnych, odpowiednio, z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie i powyżej 1 roku (H1 i I1).**
 - dane o nabywcach obligacji infrastrukturalnych wyemitowanych przez BGK na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego, tj. obligacji emitowanych przez BGK na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym. **Informacji o nabywcach takich obligacji emitowanych przez BGK nie należy wykazywać w formularzu M0007, ani w kolumnach dla obligacji bankowych, odpowiednio, z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie i powyżej 1 roku (C1 i D1), ani w kolumnach dla innych instrumentów dłużnych, odpowiednio, z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie i powyżej 1 roku (H1 i I1).**

Podział podmiotowy inwestorów (nabywców)

7. Podział inwestorów (nabywców) powinien być przygotowywany według klasyfikacji sektorowej gospodarki zgodnej ze standardem europejskim ESA 2010. Szczegółowe definicje poszczególnych kategorii podmiotów są dostępne na stronie internetowej NBP: www.nbp.pl -> Statystyka i Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość dla NBP przekazywana przez banki -> Instrukcje -> Nowa instrukcja wypełniania formularzy AXXX, PXXX, D30, IDXX z załącznika nr 2 do Uchwały nr 53/2011 Zarządu NBP (obowiązująca od danych za grudzień 2014) - dla banków stosujących Międzynarodowe Standardy Rachunkowości oraz Polskie Zasady Rachunkowości.

Przykład 2 (struktura nabywców na podstawie kont depozytowych)

Na koniec grudnia 2015 r. na kontach depozytowych prowadzonych przez bank pełniący funkcję depozytariusza zarejestrowano obligacje komunalne o wartości 100 tys. zł, z czego obligacje o wartości 10 tys. zł znajdują się w portfelu własnym banku. Obligacje komunalne o wartości 30 tys. zł są zaewidencjonowane na rachunkach sub-depozytariuszy. Depozytariusz wykazuje zatem w formularzu M0007 obligacje komunalne o wartości 70 tys. zł według struktury ich posiadaczy na dzień sporządzenia sprawozdania, tj. 31 grudnia 2015 r. (60 tys. zł obligacji w posiadaniu podmiotów, dla których prowadzi ewidencję papierów wartościowych i obligacje o wartości 10 tys. zł z portfela własnego). Struktura posiadaczy pozostałych obligacji (o wartości 30 tys. zł) powinna być przedstawiona w sprawozdaniach sub-depozytariuszy.

4. Objasnienia do formularza M0008

1. Dane powinny być prezentowane na podstawie stanu portfela własnego w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego według wartości nominalnej obligacji skarbowych.
2. Wartość obligacji skarbowych nominowanych w walutach obcych przeliczana jest na złote po kursie średnim NBP tych walut z ostatniego dnia okresu sprawozdawczego.

5. Objasnienia do formularzy M0009-M0011

Rodzaje transakcji wykazywane w formularzach

1. Do NBP powinny być przekazywane dane o wszystkich transakcjach nominowanych w złotych zawartych przez dealerów banków sprawozdających na rynku niezabezpieczonych depozytów międzybankowych oraz na rynku operacji warunkowych. W formularzu M0009 wykazuje się wyłącznie transakcje z rezydentami. Z raportowania należy wykluczyć transakcje zawarte z NBP.
2. Dane w formularzach M0009, M0010 oraz M0011 powinny być wykazywane według daty zawarcia transakcji – należy wykazywać wyłącznie transakcje rozpoczęte w danym miesiącu (zarówno już zakończone, jak i niezakończone w okresie sprawozdawczym). Nie należy w nich wykazywać transakcji zakończonych w danym miesiącu, które zostały zawarte (rozpoczęte) w poprzednich miesiącach.
3. W formularzu M0009 w kolumnach A1 i B1 dotyczących niezabezpieczonych depozytów międzybankowych wykazuje się informacje o depozytach zawartych w złotych z innymi bankami działającymi w Polsce (bankami krajowymi, w tym spółdzielczymi, oddziałami banków zagranicznych oraz oddziałami instytucji kredytowych). Nie należy wykazywać transakcji zawieranych między bankami z tej samej grupy kapitałowej.
4. W odniesieniu do operacji *repo*, *reverse repo*, BSB i SBB (formularze M0009, M0010 oraz M0011) przekazuje się jedynie informacje o transakcjach, w których w zamian za środki pieniężne w złotych następuje okresowe przeniesienie własności instrumentów dłużnych, z wyłączeniem transakcji zawartych na platformie Treasury BondSpot Poland. Przekazuje się tylko informacje o transakcjach *repo*, *reverse repo*, BSB i SBB w PLN zabezpieczonych instrumentami dłużnymi wyemitowanymi na podstawie prawa polskiego.
5. Dla transakcji *repo*, *reverse repo*, BSB oraz SBB sprawozdaje się tylko wartość środków pieniężnych pozyskanych (przekazanych) w wymianie początkowej w zamian za okresowe przeniesienie własności papierów wartościowych stanowiących zabezpieczenie w tych transakcjach.
6. W formularzach M0010 i M0011 transakcje *repo*, *reverse repo*, BSB i SBB prezentuje się w podziale ze względu na rodzaj dłużnych papierów wartościowych stanowiących ich zabezpieczenie (bony pieniężne NBP, bony skarbowe, obligacje skarbowe, inne instrumenty dłużne wyemitowane na podstawie prawa polskiego).

Struktura podmiotowa transakcji

7. Podział kontrahentów transakcji w formularzach M0010 i M0011 powinien być przygotowywany według klasyfikacji sektorowej gospodarki zgodnej ze standardem europejskim ESA 2010. W związku z przeklasyfikowaniem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (BFG) do podsektora instytucji rządowych szczebla centralnego w pozycji „Instytucje rządowe i samorządowe” wykazuje się transakcje zawarte z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym zabezpieczane wyżej wymienionymi dłużnymi papierami wartościowymi. Oznacza to, że operacje te nie powinny być wykazywane w podsektorze „Pomocnicze instytucje finansowe”. Szczegółowe definicje poszczególnych kategorii podmiotów są dostępne na stronie internetowej NBP: www.nbp.pl -> Statystyka i Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość dla NBP przekazywana przez banki -> Instrukcje -> Nowa instrukcja wypełniania formularzy AXXX, PXXX, D30, IDXX z załącznika nr 2 do Uchwały nr 53/2011 Zarządu NBP (obowiązująca od danych za grudzień 2014) – dla banków stosujących Międzynarodowe Standardy Rachunkowości oraz Polskie Zasady Rachunkowości.

8. Operacje przekazane do rozliczenia w CCP powinny być sprawozdawane zgodnie z kryterium pierwotnego kontrahenta (tj. podmiotu, który był drugą stroną umowy w momencie zawierania transakcji). Ponadto w formularzach M0010 i M0011 w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje przekazane do rozliczenia w CCP” należy dodatkowo wykazywać wartość transakcji zawartych w danym okresie sprawozdawczym i przekazanych w dniu ich zawarcia do rozliczenia w CCP. Transakcje te powinno się wykazać we wspomnianym wierszu niezależnie od tego, czy podmiot sprawozdający jest bezpośrednim członkiem izby rozliczeniowej, czy też korzysta z usług brokera rozliczającego. Przeniesienia rozliczenia transakcji do CCP nie należy traktować na potrzeby sprawozdawczości obrotów jako zawarcia nowej transakcji, wobec czego nie powinno ono powiększać wartości obrotów zrealizowanych przez bank w danym okresie sprawozdawczym.
9. W przypadku operacji *repo*, *reverse repo*, BSB i SBB instytucje sprawozdające powinny przekazać dane o transakcjach zawartych z podmiotami powiązаныmi kapitałowo (z podmiotami dominującymi, stowarzyszonymi, spółkami zależnymi, oddziałami). Należy m.in. wykazywać transakcje zawarte przez banki sprawozdające z tymi podmiotami w celu zniwelowania ekspozycji na ryzyko rynkowe wynikającej z transakcji zrealizowanych z ich klientami – tzw. operacje *hedge back-to-back*. W formularzach M0010 i M0011 transakcje te powinny zostać dodatkowo wykazane w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje z podmiotami powiązаныmi kapitałowo”. Wartość transakcji sprawozdanych w tym wierszu stanowi informację dodatkową i nie powinna ona powiększać obrotów zrealizowanych przez podmiot sprawozdający w danym miesiącu.

Nie należy natomiast wykazywać transakcji między dealerami instytucji sprawozdającej (*desks*) zawartych wyłącznie w celu uproszczenia zapisów księgowych lub ułatwienia zarządzania ryzykiem w tej instytucji.

Przykładowo transakcja zawarta przez *sales desk* z klientem niebankowym i następnie domknięta z *trading desk* w tym samym banku powinna być raportowana jeden raz, jako transakcja bank–klient niebankowy (nie należy raportować transakcji między *sales desk* a *trading desk*). Jeśli *trading desk* zabezpieczył następnie pozycję przez zawarcie przeciwstawnej transakcji (*hedge back-to-back*) z innym bankiem (np. z bankiem „matką”), to należy sprawozdać transakcję *hedge back-to-back* jako transakcję banku z innym bankiem oraz dodatkowo, jeżeli wspomniany bank jest podmiotem powiązаныmi kapitałowo z instytucją sprawozdającą, uwzględnić tę transakcję w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje z podmiotami powiązаныmi kapitałowo”.

Struktura terminowa transakcji

10. Terminy pierwotne transakcji wykazywanych w formularzach M0009, M0010 oraz M0011 powinny być określane zgodnie ze stosowaną powszechnie na rynku finansowym konwencją *modified following*. Nie powinny one uwzględniać dni roboczych, w których następuje rozrachunek początkowy niezabezpieczonego depozytu (przekazanie środków bankowi, który je pozyskuje) albo rozrachunek wymiany początkowej transakcji *repo*, *reverse repo*, BSB i SBB. Przykładowo, zawarta w środę transakcja S/W na rynku niezabezpieczonych depozytów międzybankowych, której rozrachunek nastąpi w kolejny piątek (przy założeniu, że nie jest on dniem wolnym od pracy), powinna być zakwalifikowana do depozytów do 1 tygodnia włącznie (bez depozytów jednodniowych) i wykazana w formularzu M0009 w kolumnie A1, w wierszu C1. Wartości transakcji *repo*, *reverse repo*, BSB i SBB w podziale na ich terminy pierwotne należy sprawozdawać w formularzach M0010 i M0011 z wyodrębnieniem operacji z „bankami krajowymi, oddziałami instytucji kredytowych oraz oddziałami banków zagranicznych”.

Przykład 3 (niezabezpieczony depozyt międzybankowy)

Dnia 30 marca 2016 r. dealer banku A zawarł transakcję z dealerem banku B, polegającą na złożeniu dwutygodniowego niezabezpieczonego depozytu w banku B. Dnia 1 kwietnia 2016 r. (drugi dzień roboczy od dnia zawarcia transakcji) środki pieniężne dotarły na rachunek banku B. Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w marcu 2016 r. (według dnia zawarcia transakcji). Dnia 15 kwietnia 2016 r. bank B zwrócił środki wraz z narosłymi odsetkami na rachunek banku A. Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi dwa tygodnie (od 1 kwietnia 2016 r. do 15 kwietnia 2016 r.) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być wykazany w formularzu M0009 w wierszu D1.

Przykład 4 (niezabezpieczony depozyt międzybankowy)

Dnia 2 listopada 2015 r. dealer banku A zawarł transakcję z dealerem banku B, polegającą na złożeniu tygodniowego niezabezpieczonego depozytu w banku B. Dnia 4 listopada 2015 r. (drugi dzień roboczy od dnia zawarcia transakcji) środki pieniężne dotarły na rachunek banku B. Zwrot środków powinien nastąpić w dniu 11 listopada, jednak ponieważ jest to dzień wolny od pracy, to zgodnie z konwencją modified following bank B zwrócił środki wraz z narosłymi odsetkami na rachunek banku A w pierwszym dniu roboczym po tym terminie, tj. 12 listopada 2015 r. Pomimo, że od daty rozrachunku początkowego do daty zwrotu środków (od 4 listopada do 12 listopada 2015 r.) upłynęło 8 dni, to transakcja taka powinna zostać zakwalifikowana jako transakcja tygodniowa i powinna być wykazana w formularzu M0009 w wierszu C1.

Przykład 5 (niezabezpieczony depozyt międzybankowy)

Dnia 29 grudnia 2015 r. dealer banku A zawarł transakcję z dealerem banku B, polegającą na złożeniu jednomiesięcznego depozytu w banku B. Dnia 31 grudnia 2015 r. (drugi dzień roboczy od dnia zawarcia transakcji) środki pieniężne dotarły na rachunek banku B. Zwrot środków powinien nastąpić w dniu 31 stycznia 2016 r., jednak ponieważ jest to dzień wolny od pracy, to aby zgodnie z konwencją modified following uniknąć przeniesienia rozrachunku końcowego transakcji na kolejny miesiąc kalendarzowy, bank B zwrócił środki wraz z narosłymi odsetkami na rachunek banku A w dniu 29 stycznia 2016 r. Pomimo, że od daty rozrachunku początkowego do daty zwrotu środków (od 31 grudnia 2015 r. do 29 stycznia 2016 r.) nie upłynął cały miesiąc, to transakcja taka powinna zostać zakwalifikowana jako transakcja jednomiesięczna i powinna być wykazana w formularzu M0009 w wierszu D1.

Przykład 6 (transakcja repo)

Dnia 15 lipca 2016 r. dealer banku A zawarł transakcję repo z dealerem banku B, w której pozyskał środki pieniężne w zamian za papiery wartościowe na okres dwóch tygodni. Dnia 19 lipca 2016 r. (drugi dzień roboczy od dnia zawarcia transakcji) środki pieniężne dotarły na rachunek banku A, natomiast na bank B nastąpiło okresowe przeniesienie własności papierów wartościowych stanowiących zabezpieczenie w tej transakcji. Omawiana transakcja powinna zostać zaliczona do obrotów w lipcu (według dnia zawarcia transakcji). Dnia 2 sierpnia 2016 r. bank A zwrócił środki pieniężne wraz z narosłymi odsetkami na rachunek banku B oraz ponownie uzyskał tytuł własności papierów wartościowych. Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi dwa tygodnie (od 19 lipca 2016 r. do 2 sierpnia 2016 r.) i według tego terminu pierwotnego zapadalności instrument powinien być wykazany przez bank A w formularzu M0009 w wierszu D1 oraz w formularzu M0010 w wierszu P1, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu P3.

Przykład 7 (transakcja repo przekazana do rozliczenia w CCP)

Dealer banku A zawarł 13 stycznia 2016 r. dwumiesięczną transakcję repo z dealerem banku krajowego B. Transakcja ta tego samego dnia została przekazana do rozliczenia w CCP. W takim przypadku wartość omawianej transakcji powinna zostać wykazana w sprawozdaniu dotyczącym stycznia, w formularzu M0009 w wierszu E1 oraz w formularzu M0010: w wierszach B1 i C1 (zgodnie z kategorią pierwotnego kontrahenta transakcji), dodatkowo w wierszu A2 „w tym – transakcje przekazane do rozliczenia w CCP”, oraz w wierszach Q1 i Q3 (zgodnie z terminem pierwotnym transakcji).

Przykład 8 (transakcja repo przekazana do rozliczenia w CCP w późniejszym terminie)

Dealer banku A zawarł 12 listopada 2015 r. trzymiesięczną transakcję repo z dealerem banku krajowego B. Transakcja ta została przekazana do rozliczenia w CCP 10 grudnia 2015 r. W tym przypadku wartość omawianej transakcji powinna zostać wykazana w sprawozdaniu za listopad 2015 r. w formularzu M0009 w wierszu E1 oraz w formularzu M0010 w wierszach B1 i C1 (zgodnie z kategorią pierwotnego kontrahenta transakcji) oraz wierszach Q1 i Q3 (zgodnie z terminem pierwotnym transakcji). Ponieważ przeniesienia rozliczenia zawartej transakcji do CCP nie należy traktować jako zawarcia nowej transakcji, to nie powinno ono być w żaden sposób wykazywane w sprawozdaniu za grudzień 2015 r.

6. Objasnienia do formularzy M0012-M0016

Rodzaje transakcji wykazywane w formularzach

1. Do NBP powinny być przekazywane dane o wszystkich transakcjach pochodnych na kurs złotego lub nominowanych w złotych zawartych przez dealerów banków sprawozdających, niezależnie od tego, czy te transakcje są księgowane w księdze banku prowadzącego działalność operacyjną w Polsce, czy też w księdze podmiotu dominującego z siedzibą za granicą. W przypadku IRS, OIS i FRA przekazuje się informacje tylko o transakcjach, w których kwota nominalna jest wyrażona w PLN. W przypadku opcji walutowych przekazuje się informacje tylko o transakcjach, w których jedną z walut wymiany jest PLN. Z raportowania należy wykluczyć transakcje pochodne zawarte z NBP.
2. Dane w formularzach M0012-M0016 powinny być wykazywane według daty zawarcia transakcji.
3. Wartość transakcji zawartych na rynku IRS, FRA, OIS, opcji jest równa wartości nominalnej tych transakcji (kwocie bazowej). Prezentuje się wartości wszystkich zawartych w okresie sprawozdawczym transakcji w podziale na kontrakty/opcje zakupione i sprzedane (nie należy kompensować transakcji kupna i sprzedaży).
4. Strategie opcyjne – każda pojedyncza opcja składająca się na strategię opcyjną powinna być sprawozdana oddzielnie, odpowiednio, jako opcja zakupiona albo sprzedana.
5. Kupno IRS oznacza transakcję, w której podmiot sprawozdający dokonuje płatności odsetkowych obliczonych według stałej stopy procentowej ustalonej w dniu zawarcia transakcji. Analogiczna zasada dotyczy transakcji OIS oraz FRA (tzn. strona kupująca FRA dokonuje płatności odsetkowych ustalonych według stawki FRA ustalonej w dniu zawarcia transakcji).
6. Każdą transakcję IRS, OIS, FRA należy sprawozdawać pojedynczo – tzn. transakcja np. IRS nie może być prezentowana w kolumnie „Kontrakty/opcje zakupione” jako instrument, z tytułu którego podmiot sprawozdawczy otrzymuje płatności odsetkowe i jednocześnie w kolumnie „Kontrakty/opcje sprzedane” jako instrument, z tytułu którego podmiot sprawozdawczy zobowiązuje się do dokonywania płatności kuponów odsetkowych.
7. Transakcje OIS w formularzu M0012 obejmują transakcje, w których stawką referencyjną jest zarówno stawka WIBOR O/N, jak i POLONIA. W formularzu M0015 transakcje te prezentuje się w podziale m.in. ze względu na stawkę referencyjną (odpowiednio w kolumnach A1 i B1).

Struktura podmiotowa transakcji

8. Podział kontrahentów transakcji w formularzach M0012 i M0013 powinien być przygotowywany według klasyfikacji sektorowej gospodarki zgodnej ze standardem europejskim ESA 2010. Szczegółowe definicje poszczególnych kategorii podmiotów są dostępne na stronie internetowej NBP: www.nbp.pl -> Statystyka i Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość dla NBP przekazywana przez banki -> Instrukcje -> Nowa instrukcja wypełniania formularzy AXXX, PXXX, D301, IDXX z załącznika nr 2 do Uchwały nr 53/2011 Zarządu NBP (obowiązująca od danych za grudzień 2014) - dla banków stosujących Międzynarodowe Standardy Rachunkowości oraz Polskie Zasady Rachunkowości.
9. Operacje przekazane do rozliczenia w CCP powinny być sprawozdawane zgodnie z kryterium pierwotnego kontrahenta (tj. podmiotu, który był drugą stroną umowy w momencie zawierania transakcji). Ponadto w formularzach M0012-M0013 w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje przekazane do rozliczenia w CCP” należy dodatkowo wykazywać wartość transakcji zawartych w danym okresie sprawozdawczym i przekazanych w dniu ich zawarcia do rozliczenia w CCP. Transakcje te powinno

się wykazać we wspomnianym wierszu niezależnie od tego, czy podmiot sprawozdający jest bezpośrednim członkiem izby rozliczeniowej, czy też korzysta z usług brokera rozliczającego. Przeniesienia rozliczenia zawartej transakcji do CCP nie należy traktować na potrzeby sprawozdawczości obrotów jako zawarcia nowej transakcji, wobec czego nie powinno ono powiększać wartości obrotów zrealizowanych przez bank w danym okresie sprawozdawczym.

10. Instytucje sprawozdające powinny przekazać dane o transakcjach zawartych z podmiotami powiązanymi kapitałowo (z podmiotami dominującymi, stowarzyszonymi, spółkami zależnymi, oddziałami). Należy m.in. wykazywać transakcje zawarte przez banki sprawozdające z tymi podmiotami w celu zniwelowania ekspozycji na ryzyko rynkowe wynikającej z transakcji zrealizowanych z ich klientami – tzw. operacje *hedge back-to-back*. Transakcje te powinny zostać dodatkowo wykazane w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje z podmiotami powiązanymi kapitałowo”. Wartość transakcji sprawozdanych w tym wierszu stanowi informację dodatkową i nie powinna ona powiększać obrotów zrealizowanych przez podmiot sprawozdający w danym miesiącu.

Nie należy natomiast wykazywać transakcji między dealerami instytucji sprawozdającej (*desks*) zawartych wyłącznie w celu uproszczenia zapisów księgowych lub ułatwienia zarządzania ryzykiem w tej instytucji.

Przykładowo transakcja zawarta przez *sales desk* z klientem niebankowym i następnie domknięta z *trading desk* w tym samym banku powinna być raportowana jeden raz, jako transakcja bank–klient niebankowy (nie należy raportować transakcji między *sales desk* a *trading desk*). Jeśli *trading desk* zabezpieczył następnie pozycję przez zawarcie przeciwstawnej transakcji (*hedge back-to-back*) z innym bankiem (np. z bankiem „matką”), to należy sprawozdać transakcję *hedge back-to-back*, jako transakcję banku z innym bankiem oraz dodatkowo, jeżeli wspomniany bank jest podmiotem powiązanym kapitałowo z instytucją sprawozdającą, uwzględnić tę transakcję w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje z podmiotami powiązanymi kapitałowo”.

Struktura terminowa transakcji

11. W formularzach M0014-M0016 dotyczących struktury terminowej zawartych transakcji pochodnych przez pierwotny termin zapadalności transakcji należy rozumieć okres, na jaki została zawarta umowa, tj. okres od daty zajęcia pozycji w instrumencie pochodnym do daty wygaśnięcia transakcji (rozrachunku transakcji). Wartości transakcji w podziale na ich terminy pierwotne należy sprawozdawać z wyodrębnieniem operacji z „bankami krajowymi, oddziałami instytucji kredytowych oraz oddziałami banków zagranicznych”.
12. W przypadku transakcji IRS jest to okres pomiędzy drugim dniem roboczym od dnia zawarcia transakcji a dniem rozrachunku ostatniej płatności (*maturity date*). Dotyczy to również przypadku, kiedy data rozpoczęcia transakcji (*effective date*) przypada później niż drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia transakcji (*forward-starting swaps*).
13. W przypadku transakcji OIS jest to okres pomiędzy dniem rozpoczęcia okresu odsetkowego (drugim dniem roboczym po dniu zawarcia transakcji) a dniem rozrachunku transakcji.
14. W przypadku transakcji FRA jest to okres pomiędzy drugim dniem roboczym od dnia zawarcia transakcji (*effective date*) a dniem jej rozrachunku (dniem płatności różnicy odsetkowej).
15. W przypadku opcji walutowych jest to okres pomiędzy drugim dniem roboczym od dnia zawarcia transakcji a dniem jej rozrachunku.

Przykład 9 (transakcja IRS)

Dnia 28 kwietnia 2016 r. dealer banku A zawarł z dealerem banku B transakcję 1Y IRS. Datą rozpoczęcia transakcji IRS (effective date) jest 2 maja 2016 r. (drugi dzień roboczy po dniu zawarcia transakcji), a dniem rozrachunku ostatniej płatności (maturity date) jest 2 maja 2017 r. Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w kwietniu 2016 r. (według dnia zawarcia transakcji). Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi rok (od 2 maja 2016 r. do 2 maja 2017 r.) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być sklasyfikowany przez bank A w formularzu M0014 w wierszu A1, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu A2.

Przykład 10 (transakcja OIS)

Dnia 30 listopada 2015 r. dealer banku A zawarł z dealerem banku B dwutygodniową transakcję OIS. Dniem rozpoczęcia okresu odsetkowego transakcji OIS jest 2 grudnia 2015 r. (drugi dzień roboczy po dniu zawarcia transakcji). Dnia 15 grudnia 2015 r. (ostatni dzień okresu odsetkowego OIS) nastąpiło ustalenie zmiennej stopy OIS, kalkulowanej na podstawie dziennych stawek referencyjnych, będącej podstawą do rozliczenia transakcji. Jej rozrachunek nastąpił 16 grudnia 2015 r. Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w listopadzie (według dnia zawarcia transakcji). Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi dwa tygodnie (od 2 grudnia 2015 r. do 16 grudnia 2015 r.) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być wykazany przez bank A w formularzu M0015 w wierszu A1, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu A2.

Przykład 11 (transakcja FRA)

Dnia 29 marca 2016 r. dealer banku A zawarł z dealerem banku B niestandardową transakcję FRA, która zobowiązywała go do zapłaty odsetek za dziewięciomiesięczny okres rozpoczynający się pięć miesięcy po rozpoczęciu transakcji FRA (effective date). Dniem rozpoczęcia transakcji FRA jest 31 marca 2016 r. (drugi dzień roboczy po dniu zawarcia transakcji). Dnia 31 sierpnia 2016 r. nastąpił rozrachunek transakcji (dzień płatności różnicy odsetkowej). Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w marcu 2016 r. (według dnia zawarcia transakcji). Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi pięć miesięcy (od 31 marca 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r.) i według tego terminu instrument powinien być wykazany przez bank A w formularzu M0016 w wierszu N1 (pozostałe z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie), a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu N2.

Przykład 12 (opcje walutowe)

Dnia 30 czerwca 2016 r. dealer banku A kupił od dealera banku B opcję walutową z dwumiesięcznym terminem zapadalności. Datą spot dla tej transakcji jest 4 lipca 2016 r. (drugi dzień roboczy po dniu zawarcia transakcji). Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w czerwcu (według dnia zawarcia transakcji). Dnia 1 września 2016 r. nastąpiło określenie kursu referencyjnego będącego podstawą do rozliczenia transakcji. Rozrachunek transakcji nastąpił 5 września 2016 r. Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi dwa miesiące (standardowo: od 4 lipca 2016 r. do 4 września 2016 r., jednak 4 września 2016 r. jest dniem wolnym od pracy, dlatego zgodnie z konwencją modified following rozrachunek transakcji nastąpił pierwszego dnia roboczego po tym dniu) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być wykazany przez bank A w formularzu M0015 w wierszu C1, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu C2.

7. Objasnienia do formularzy M0017 i M0018

Rodzaje transakcji wykazywane w formularzach

1. W formularzu M0017 wykazuje się obroty na rynku walutowym według wartości transakcji waluta obca – waluta obca zawartych przez podmiot sprawozdający.
2. W formularzu M0018 wykazuje się obroty na rynku walutowym według wartości transakcji waluta obca – PLN zawartych przez podmiot sprawozdający.
3. Przekazuje się informacje o wartości transakcji zawartych wyłącznie w okresie sprawozdawczym (data rozrachunku tych transakcji nie jest istotna). W przypadku transakcji wymiany waluty obcej na złotego sprawozdaje się wartość „nogi” złotowej. Wartość transakcji wymiany dwóch walut obcych przelicza się po kursie średnim NBP jednej z tych walut z dnia zawarcia transakcji.
4. W formularzu M0018 w kolumnie A2 „zakupione” wykazuje się następujące transakcje:
 - transakcje natychmiastowe (*spot*), w których podmiot sprawozdający nabywa PLN za walutę obcą,
 - transakcje *outright forward*, w których podmiot sprawozdający nabywa PLN za walutę obcą,
 - transakcje FX *swap*, w których podmiot sprawozdający w wymianie początkowej nabywa PLN za walutę obcą,
 - transakcje CIRS i Currency Basis Swap (*CIRS basis*), w których podmiot sprawozdający dokonuje płatności odsetkowych w PLN (obliczonych według stawek referencyjnych krajowego rynku pieniężnego).
5. W formularzu M0018 w kolumnie A3 „sprzedane” wykazuje się następujące transakcje:
 - transakcje natychmiastowe (*spot*), w których podmiot sprawozdający nabywa walutę obcą za PLN,
 - transakcje *outright forward*, w których podmiot sprawozdający nabywa walutę obcą za PLN,
 - transakcje FX *swap*, w których podmiot sprawozdający w wymianie początkowej nabywa walutę obcą za PLN,
 - transakcje CIRS i Currency Basis Swap (*CIRS basis*), w których podmiot sprawozdający dokonuje płatności odsetkowych w walucie obcej (obliczonych według stawek referencyjnych rynku pieniężnego odpowiedniego dla danej waluty).
6. Uwzględniając informacje zawarte w pkt 4 i 5, każdą transakcję należy sprawozdawać pojedynczo – tzn. np. transakcja CIRS nie może być prezentowana w kolumnie „zakupione” jako instrument, z tytułu którego podmiot sprawozdawczy otrzymuje płatności odsetkowe i jednocześnie w kolumnie „sprzedane” jako instrument, z tytułu którego podmiot sprawozdawczy zobowiązuje się do dokonywania płatności odsetkowych.
7. Do NBP powinny zostać przekazane dane o wszystkich transakcjach *spot*, FX *swap*, *outright forward*, CIRS i Currency Basis Swap (*CIRS basis*) zawartych przez dealerów banków sprawozdających, niezależnie od tego, czy te transakcje są księgowane w księdze banku prowadzącego działalność operacyjną w Polsce, czy też w księdze podmiotu dominującego z siedzibą za granicą.
8. W kategorii transakcji natychmiastowych (*spot*) nie może być wykazywana ani wymiana początkowa („pierwsza noga”), ani wymiana końcowa („druga noga”) transakcji FX *swap*, nawet jeżeli ich rozrachunek następuje w ciągu dwóch dni (np. T/N FX *swap*).
9. Kategoria *outright forward* obejmuje zarówno terminowe transakcje z dostawą walut, jak i walutowe transakcje terminowe z rozliczeniem różnicowym (*non-deliverable forward* – NDF, *contract for difference* – CFD), z wyłączeniem transakcji, o których mowa w ostatnim zdaniu pkt 18. W przypadku transakcji NDF i CFD należy sprawozdawać wyłącznie transakcję otwarcia. Odwrotne transakcje służące wyłącz-

- nie rozliczeniu różnicowemu pierwotnej transakcji (transakcje zamknięcia zawierane zarówno 2-3 dni przed terminem rozrachunku transakcji *forward*, jak i zawierane w trakcie trwania tej transakcji) należy pomijać w sprawozdawczości – niezależnie od tego, czy ich warunki są negocjowane z klientami. W kategorii transakcji terminowych (*outright forward*) nie może być wykazywana wymiana końcowa („druga noga”) transakcji *FX swap*, niezależnie od sposobu księgowania transakcji *FX swap*.
10. Kategoria *FX swap* obejmuje zarówno swapy walutowe typu *spot/forward*, jak i *forward/forward*. Wszelkie swapy walutowe (także T/N *FX swap*), niezależnie od sposobu księgowania, muszą być wykazywane w tej kategorii.
 11. Wykazuje się wartość nominalną transakcji *FX swap*, a nie wartość przepływów związanych z tą transakcją. Oznacza to, że dla transakcji na rynku *FX swap* powinna być wykazana tylko wartość „jednej nogi” (albo wymiany początkowej, albo wymiany końcowej). Wymiana początkowa i wymiana końcowa transakcji *FX swap* nie mogą być wykazywane, ani w kategorii transakcji natychmiastowych (*spot*), ani w kategorii transakcji terminowych (*outright forward*).
 12. Każdą transakcję walutową należy sprawozdawać jednokrotnie – tzn. zakup przez bank sprawozdający np. 10 mln EUR za 13 mln USD powinien być wykazany w kolumnie B1 jako równowartość w złotych 10 mln EUR albo równowartość w złotych 13 mln USD (nie należy sprawozdawać obu „nóg” walutowych, czyli EUR i USD, będących przedmiotem wymiany, w przeliczeniu na złote).
 13. W formularzu M0017 w kolumnie EUR/inne waluty sprawozdaje się transakcje z udziałem euro inne niż EUR/USD i EUR/CHF oraz EUR/PLN (wykazywane w formularzu M0018). Analogicznie, w formularzu M0017 w kolumnie USD/inne waluty wykazuje się transakcje z udziałem dolarów amerykańskich inne niż USD/EUR i USD/CHF oraz USD/PLN (wykazywane w formularzu M0018).

Struktura podmiotowa transakcji

14. Podział kontrahentów transakcji w formularzach M0017 i M0018 powinien być przygotowywany według klasyfikacji sektorowej gospodarki zgodnej ze standardem europejskim ESA 2010. Szczegółowe definicje poszczególnych kategorii podmiotów są dostępne na stronie internetowej NBP: www.nbp.pl -> Statystyka i Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość -> Sprawozdawczość dla NBP przekazywana przez banki -> Instrukcje -> Nowa instrukcja wypełniania formularzy AXXX, PXXX, D301, IDXX z załącznika nr 2 do Uchwały nr 53/2011 Zarządu NBP (obowiązująca od danych za grudzień 2014) - dla banków stosujących Międzynarodowe Standardy Rachunkowości oraz Polskie Zasady Rachunkowości
15. W sprawozdaniach wśród transakcji zawartych „z instytucjami krajowymi” i „instytucjami krajów UGiW i reszty świata” wyróżnia się transakcje walutowe „z monetarnymi instytucjami finansowymi” (z wyłączeniem transakcji, odpowiednio, z NBP i innymi bankami centralnymi) oraz transakcje „z pozostałymi instytucjami sektora finansowego”. Dla operacji z krajowymi monetarnymi instytucjami finansowymi należy także wyodrębnić wartość transakcji z bankami krajowymi, oddziałami instytucji kredytowych oraz oddziałami banków zagranicznych.
16. Operacje przekazane do rozliczenia w CCP powinny być sprawozdawane zgodnie z kryterium pierwotnego kontrahenta (tj. podmiotu, który był drugą stroną umowy w momencie zawierania transakcji). Ponadto w formularzach M0017 i M0018 w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje przekazane do rozliczenia w CCP” należy dodatkowo wykazywać wartość transakcji zawartych w danym okresie sprawozdawczym i przekazanych w dniu ich zawarcia do rozliczenia w CCP. Transakcje te powinno się wykazać we wspomnianym wierszu niezależnie od tego, czy podmiot sprawozdający jest bezpośrednim członkiem izby rozliczeniowej, czy też korzysta z usług brokera rozliczającego. Przeniesienia rozliczenia zawartej transakcji do CCP nie należy traktować na potrzeby sprawozdawczości obrotów

jako zawarcia nowej transakcji, wobec czego nie powinno ono powiększać wartości obrotów zrealizowanych przez bank w danym okresie sprawozdawczym.

17. Instytucje sprawozdające powinny przekazać dane o transakcjach zawartych z podmiotami powiązanymi kapitałowo (z podmiotami dominującymi, stowarzyszonymi, spółkami zależnymi, oddziałami). Należy m.in. wykazywać transakcje zawarte przez banki sprawozdające z tymi podmiotami w celu zniwelowania ekspozycji na ryzyko rynkowe wynikającej z transakcji zrealizowanych z ich klientami – tzw. operacje *hedge back-to-back*. Transakcje te powinny zostać dodatkowo wykazane w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje z podmiotami powiązanymi kapitałowo”. Wartość transakcji sprawozdanych w tym wierszu stanowi informację dodatkową i nie powinna ona powiększać obrotów zrealizowanych przez podmiot sprawozdający w danym miesiącu.

Nie należy natomiast wykazywać transakcji między dealerami instytucji sprawozdającej (*desks*) zawartych wyłącznie w celu uproszczenia zapisów księgowych lub ułatwienia zarządzania ryzykiem w tej instytucji.

Przykładowo transakcja zawarta przez *sales desk* z klientem niebankowym i następnie domknięta z *trading desk* w tym samym banku powinna być raportowana jeden raz, jako transakcja bank–klient niebankowy (nie należy raportować transakcji między *sales desk* a *trading desk*). Jeśli *trading desk* zabezpieczył następnie pozycję przez zawarcie przeciwstawnej transakcji (*hedge back-to-back*) z innym bankiem (np. z bankiem „matką”), to należy sprawozdać transakcję *hedge back-to-back*, jako transakcję banku z innym bankiem oraz dodatkowo, jeżeli wspomniany bank jest podmiotem powiązanym kapitałowo z instytucją sprawozdającą, uwzględnić tę transakcję w odpowiednim wierszu „w tym – transakcje z podmiotami powiązanymi kapitałowo”.

18. W odniesieniu do transakcji z podmiotami niebankowymi (tj. innymi niż monetarne instytucje finansowe oraz pozostałe instytucje sektora finansowego) w formularzach M0017 i M0018 wykazuje się tylko transakcje „negocjowane” (transakcje klientowskie zawierane z dealerami – *sales desk* – banku sprawozdającego oraz za pośrednictwem elektronicznych platform transakcyjnych dedykowanych niebankowym podmiotom finansowym, przedsiębiorstwom i klientom *private banking*). Oznacza to, że w formularzach M0017 i M0018 nie należy sprawozdawać ani, transakcji walutowych z klientami detalicznymi, zawieranych według tabeli kursowej w oddziałach i innych placówkach banków, ani transakcji zawieranych przez klientów detalicznych na internetowych platformach transakcyjnych oferowanych przez funkcjonujące w ramach banków biura maklerskie, tj. transakcji bez fizycznej dostawy walut (NDF, CFD) zawieranych z wykorzystaniem dźwigni finansowej na tzw. platformach *forexowych*.

Struktura terminowa transakcji

19. W przypadku transakcji FX *swap*, za wyjątkiem transakcji typu *forward-forward*, pierwotny termin zapadalności powinien być liczony od dnia rozrachunku wymiany początkowej (pierwszej „nogi”) do dnia rozrachunku wymiany końcowej (drugiej „nogi”). Dotyczy to również transakcji, w których rozrachunek wymiany początkowej następuje w dniu zawarcia transakcji lub w pierwszym dniu roboczym po tym dniu. W przypadku transakcji FX *swap* typu *forward-forward* pierwotny termin zapadalności powinien być liczony od drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia transakcji do dnia rozrachunku wymiany końcowej (drugiej „nogi”).
20. Pierwotny termin zapadalności transakcji *outright forward* powinien być liczony od drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia transakcji do dnia jej rozrachunku.
21. W formularzach M0017-M0018 dotyczących struktury terminowej zawartych transakcji pochodnych CIRS i Currency Basis Swap (CIRS *basis*) przez pierwotny termin zapadalności transakcji należy rozu-

mieć okres, na jaki została zawarta umowa, tj. okres od daty zajęcia pozycji w instrumencie pochodnym do daty wygaśnięcia transakcji (rozrachunku transakcji). W przypadku transakcji CIRS i Currency Basis Swap (CIRS *basis*) jest to okres pomiędzy drugim dniem roboczym od dnia zawarcia transakcji a dniem rozrachunku ostatniej płatności (*maturity date*). Dotyczy to również przypadku, kiedy data rozpoczęcia transakcji (*effective date*) przypada później niż drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia transakcji (*forward-starting swaps*).

22. Wartości transakcji FX *swap*, *outright forward* CIRS oraz i Currency Basis Swap (CIRS *basis*) w podziale na terminy pierwotne należy sprawozdawać w formularzach M0017 i M0018 z wyodrębnieniem transakcji z bankami krajowymi, oddziałami instytucji kredytowych oraz oddziałami banków zagranicznych.
23. Ponadto w częściach dotyczących struktury terminowej należy dodatkowo sprawozdawać w odpowiednich wierszach transakcje FX *swap* oraz *outright forward* zawarte i zakończone w ciągu jednego okresu sprawozdawczego.

Przykład 13 (FX *swap*)

Dnia 31 maja 2016 r. *dealer* banku A zawarł z *dealerem* banku B transakcję EUR/PLN FX *swap* o dwutygodniowym terminie zapadalności, w której bank A pozyskał środki w PLN w zamian za środki w EUR. Dnia 2 czerwca 2016 r. (drugi dzień roboczy od dnia zawarcia transakcji) nastąpił rozrachunek pierwszej „nogi” transakcji, tzn. środki pieniężne w PLN oraz EUR dotarły na rachunki odpowiednio: banku A i B. Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w maju (według dnia zawarcia transakcji). Dnia 16 czerwca 2016 r. nastąpił rozrachunek drugiej „nogi” transakcji, tzn. bank A przelał na rachunek banku B środki w PLN, natomiast bank B przelał środki w EUR na rachunek banku A. Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi dwa tygodnie (od 2 czerwca 2016 r. do 16 czerwca 2016 r. – okres pomiędzy dniem rozrachunku pierwszej „nogi” a dniem rozrachunku drugiej „nogi” transakcji) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być wykazany przez bank A w formularzu M0018 w wierszu R1, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu R3.

Przykład 14 (*outright forward*)

Dnia 2 lutego 2016 r. *dealer* banku A zawarł z *dealerem* banku B transakcję *outright forward* o miesięcznym terminie zapadalności. Datą *spot* dla tej transakcji jest 4 lutego 2016 r. (drugi dzień roboczy po dniu zawarcia transakcji). Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w lutym (według dnia zawarcia transakcji). Dnia 2 marca 2016 r. nastąpiło określenie kursu referencyjnego będącego podstawą do rozliczenia transakcji. Rozrachunek transakcji nastąpił 4 marca 2016 r. Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi jeden miesiąc (od 4 lutego 2016 r. do 4 marca 2016 r.) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być wykazany przez bank A (w zależności od pary walut), odpowiednio, w formularzu M0017 albo w formularzu M0018 w wierszu L1, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu L3.

Przykład 15 (CIRS)

Dnia 27 listopada 2015 r. *dealer* banku A zawarł z *dealerem* banku B transakcję 1Y CIRS. Datą rozpoczęcia transakcji CIRS (*effective date*) jest 1 grudnia 2015 r. (drugi dzień roboczy po dniu zawarcia transakcji), a dniem rozrachunku ostatniej płatności (*maturity date*) jest 1 grudnia 2016 r. Transakcja ta powinna zostać zaliczona do obrotów w listopadzie 2015 r. (według dnia zawarcia transakcji). Pierwotny termin zapadalności tej transakcji wynosi rok (od 1 grudnia 2015 r. do 1 grudnia 2016 r.) i według tego terminu zapadalności instrument powinien być wykazany przez bank A (w zależności od pary walut), odpowiednio, w formularzu M0017 albo w formularzu M0018 w wierszu W2, a jeśli bank B jest bankiem krajowym – dodatkowo także w wierszu WA.

